



PANSER-BASSE

En Palladium Film

REKLAME

Panzerbasse



En Palladium-Film

Danmark? Hvor ligger det? spørger de forundrede, hvorledes er de Indfødte i det Land, og det vigtigste af alt, hvordan er Politiet?

Chefen beroliger dem. Med et lille overlegent Smil fortæller han, at det er det mest fredelige Land paa Jorden, og Politiet er ganske ufarligt.

Heri skulle han nu ikke faa helt Ret, men denne haardkogte Gangster kendte jo heller ikke Panser-Basse . . .

Panser-Basse er en af de hyggelige, tykke Betjente, der patruljerer i de smaa Gader i den indre By. Med barsk Godmodighed ordner han alle Dagliglivets smaa Affærer paa sin egen Maade. Aldrig har nogen set ham skrive en Rapport, nej . . . han ordner enhver Sag paa Stedet med en Røffel, en Formaning eller et Smil . . . og smile det kan Panser-Basse, han er munter fra Morgen til Aften.

Men han har ogsaa mange Ting at glæde sig til . . . han venter sin Forfremmelse til Inspektionsbetjent, og saa skal hans første Handling være at fri til den kvikke Ekspeditrice i Ismejeriet, hende har han længe sværmet for, men ikke turdet sige det. Han har desuden en Rival, en Bokser, der er hans eneste Uven i Kvarteret.

Panser-Basse bor sammen med sin Ven, der er Nattevagt. De har en hyggelig lille Ungkarlejlighed paa tredje Sal i et af Kvarterets gamle Huse. Deres Nabo er en ung Syerske, Eva, og hendes Broder Poul, en arbejdsløs Mekaniker, samt deres afdøde Søsters lille Pige, Connie . . . Det staar smaat til i det lille Hjem, og en Aften springer den unge Mand i Havnen for at drukne sig, men Panser-Basse, der har en forbløffende Evne til at dukke op, hvor der sker noget, redder ham i sidste Øjeblik. Han holder en Formaningstale til den unge Fyr, fortæller ham, at hver Dag har sin Chance, og at »Alting er godt for noget«.

Næste Morgen forlader Panser-Basse i straalende Humør Hjemmet for at begive sig til sin Overordnede, Politiaassistent Brandt. Han er bombesikker paa, at Forfremmelsen venter ham! . . . Da han kommer ned paa Gaden, ser han et stort Opløb, et Barn er kørt over, Basse styrter til, faar Opløbet fejtet bort og ser til sin Fortvivlelse, at det er lille Connie, der besvimet ligger i Armene paa den unge elegante Mand, der har kørt hende over. Basse, der holder meget af den lille Pige, viser Vej til hendes Hjem. Her kommer Connie hurtigt til sig selv, og Eva smiler taknemligt til den unge Mand, der præsenterer sig som Ingeniør Erik Schmidt. Han tilbyder hendes Broder, som han kender fra Soldatertjenesten, en Stilling hos sin Onkel og forklarer, at det ikke er noget



helt almindeligt Arbejde. Han har et Værksted i en Villa, og Poul maa blive boende dér, indtil Arbejdet er slut. Da han endvidere føler, at han bør gøre noget for den lille Pige, tilbyder han, at Eva og Connie kan flytte med ud i Villaen, hvor der er Plads nok . . . Saa tager han Afsked, og Eva ser efter ham med store, lykkelige Øjne, han er kommet ind i hendes Tilværelse som den Prins, alle unge Piger drømmer om.

Panser-Basse er imidlertid styrtet hen til Politistationen, hvor han glad banker paa Politiaassistentens Dør.

Politiaassistent Brandt er ny i Embedet, og Basse, der har paa-staaet, at han er en »flinker« Mand, faar hurtigt det modsatte at føle. Brandt bebrejder Basse, at der aldrig indgaar Rapporter fra ham, han insinuerer, at Basse tager mod Bestikelse, og han med-deler ham, at han ikke bliver forfremmet foreløbig, men skal forflyttes til et Yderdistrikt. Basse staar som forstenet, saa tager



han Bladet fra Munden og siger Politiassistenten sin oprigtige Mening, og den er ikke blid! En lille Hændelse — en Bagatel — bringer ham ud af Fatning, han kommer til at vælte sin Overordnede Blækhus!! . . . Med et isnende Blik forlanger Politiassistenten, at han indgiver sin Afskedsbegæring. Basse vakler fra Stationen som en slagen Mand, alle hans Fremtidsplaner er styrtet i Grus.

Da er det, at Skæbnen griber ind. De udenlandske Banditter anført af »Engelske Joe« forsøger deres Kup, de stjæler det lydløse Maskingevær og bortfører Opfinderens Nevø, den unge Ingeniør Erik Schmidt. Den gamle Opfinder selv har de saaret haardt, og Poul, den unge Mekaniker, er besvimet efter et Skud i Skulderen . . . Husets andre Beboere, deriblandt Eva, har de bedøvet, men én har undgaaet deres Opmærksomhed . . . lille Connie Hun er løbet ud af Huset og har gemt sig paa Trinbrættet af

en Bil, der holder udenfor Villaen. Da det er Banditternes Vogn, og Connie resolut hager sig fast under den hurtige Kørsel, kom hun uden deres Vidende til deres Tilflugtssted.

Hjemme hos Basse sidder den fortvivlede Eva sammen med Ingeniør Schmidts unge Søster. Efter det første Forhør har Politiet beholdt Poul som mistænkt for Delagtighed i Forbrydelsen. De unge Piger trygler Panser-Basse om Hjælp, og han beslutter at overvinde sin Uvilje mod Politiassistenten og opsøge ham . . .

Dette gør han, men uden Resultat! Harmen koger op i den godmodige Betjent. Sammen med sin Ven, den lille Nattevægter, beslutter han at tage Sagen i sin egen Haand, og da Connie, som er styrtet bort fra »Engelske Joe«s Tilflugtssted for at bringe Hjælp til den bortførte Ingeniør, kan fortælle, hvor Banditterne holder til, starter de to Venner paa deres Cykler . . . de finder hurtigt det ensomt beliggende Hus, hvor Banditterne holder til. Kun bevæbnet med en Politiknippel og en Lommelyste lukker de sig ind i det tilsyneladende tomme Hus . . . Nu følger Begivenhederne Slag i Slag, og efter mange spændende og livsfarlige Situationer lykkes det Panser-Basse at redde sig selv, sin Ven og den unge Ingeniør op paa Husets Tag. Heldigvis har han forinden tilkaldt sine Kammerater pr. Telefon.

Tre store Politibiler fyldt med raske Betjente suser nu frem i sidste Øjeblik. Da 50 Betjente stormer Huset, er det ude med Banditterne, de kæmper bravt, men haabløst! Næste Dag melder alle Landets Aviser, at Politiet har gjort et stort Kup, og Panser-Basse faar en stor Dueør, som han deler med sine Kammerater.

Politidirektøren finder ogsaa Anledning til at hædre Basse, og da han forlader sin Foresattes Kontor, er det som Inspektionsbetjent . . . Lykkelig gaar Panser-Basse sin vante Runde, han standser ved Ismejeriet og ser sin Rival Bokseren kysse Ekspeditricen mod hendes Vilje. Basse farer ind i Butikken, smider Bokseren ud og frier til Pigen, der henrykt slaar Armene om hans Hals.

Men der er yderligere to unge Par, som finder hinanden, og medens Sommersolen skinner, drager Panser-Basses Venner ud paa Skovtur for at fejre de sidste Dages Helt.



Sangene i »Panser-Basse«

Udkommet hos *Wilhelm Hansens Musikforlag*

Tekst: *Carl Viggo Meincke*

Musik: *Victor Cornelius*

Den dejligste Pige i Verden

REFRAIN

Du'r den dej - lig - ste Pi - ge i Ver - den!

Refrain:

Du er den dejligste Pige i Verden —
for dig alle Hjerterne slaar
Jeg elsker dit Smil og dit solgyldne Haar,
du er som et Barn af den fejreste Vaar.

Du er den dejligste Pige i Verden,
den skønneste Blomst paa min Vej.
Jeg kysser din Mund
i en lykkelig Stund:
Jeg elsker dig —!

Gaardsangervise

Jeg synger om en Pige,
som staar mit Hjerter nær,
men hvergang jeg vil sige,
at jeg har hende kær,
saa staar jeg kun forlegen
og ser paa hendes Dør.
Det er ikke, fordi du er bange,
det er, fordi du ikke tør.

Jeg elsker Havets Strømme,
naar Bølgen slaar mod Kyst,
at komme ud at svømme,
det er min store Lyst;
men jeg gaar ej i Vandet,
som andre Mandfolk gør.
Det er ikke, fordi han er bange,
det er, fordi han ikke tør.

Aa, jeg er saa glad i Da'

REFRAIN

Aa, — Jeg er saa glad i Da', Li - vet er saa let, Lyk - ken er paa Vej.
Aa, — jeg er saa glad i Da', Li - vet er saa let, Po - sten er paa Vej.

Aa, jeg er saa glad i Da',
Livet er saa let, Lykken er paa Vej.
Aa, jeg er saa glad i Da',
ih, hvor skal jeg more mig —!
Jeg har Venner nok,
se nu bare ham —! Han er som en bro'r.
Skønt han er et lille Pjok,
saa er han i Sandhed stor.

Jeg elsker min Gerning, det passer mig bedst
at gøre hver eneste Hverdag til Fest —!
Jeg føler mig rask, og jeg har det saa godt,
og jeg synes selv, jeg er saa flot —!
Aa, jeg er saa glad i Da',
Livet er saa let, Lykken er paa Vej.
Aa, jeg er saa glad i Da',
hele Verden ler til mig —!



Lau Lauritzen jr.

PALLADIUM

præsenterer

Panser- Basse

of

**ALICE O'FREDERICKS
LAU JUNIOR**

Musik: Victor Cornelius

Instrumentation: Peter Deutsch

Sangtekster: Carl Viggo Meincke

Orkester: Erik Tuxen

Fotograf: Carlo Bentsen

Tone: Erik Rasmussen

Kopi: Johan Ankerstjerne



Personerne:

Politibetjenten	IB SCHØNBERG
Nattevagten	Arthur Jensen
Den gamle Opfinder	Albert Luther
Erik, hans Nevø	Lau junr.
Nina, hans Niece	Carola Merrild
Eva, Syerske,	Lis Smed
Poul, hendes Broder	Poul Reichardt
Ekspeditricen i Ismejeriet	Ellen Jansø
Politiassistenten	Knud Almar
Bokseren	Gunnar Lauring
Den fulde Mand	Alex Zander
Gaardsangerne	{ Victor Cornelius C. V. Meincke
„Engelske Joe“	Mr. Bevan Ward
Hans Hjælper	{ Ramon Nassar Paolo Piccianini Aba Mowitz

samt

LILLE CONNIE

Desuden:

Grønthandlersken	Karen Lykkehus
Pensionatsværtinden	Ingeborg Gandrup
En Tjener	Carl Fischer
Et Postbud	Carl Carlsen
Børnehavelærerinden	Erika Voigt
Danserinden	Debora Kay
Politidirektøren	Aage Fønse



„Engelske Joe“ morer sig i en mexikansk Restaurant.

EN amerikansk Gangster med Tilnavnet „Engelske Joe“ er med sin Bande, der bestaar af fire Mand foruden ham selv, flygtet over den mexikanske Grænse. Det amerikanske Politi er efter dem paa Grund af et Bankrøveri, hvor de dræbte flere af Bankens Personale Men „Engelske Joe“ fatter snart en ny Plan, der kan bringe dem i Sikkerhed for en Tid og samtidig giver dem Lejlighed til et nyt Kup. En gammel Ingeniør, der har arbejdet paa en Vaabenfabrik i Mexico, er rejst hjem til sit eget Land for at fuldføre en epokegørende Opfindelse det lydløse Maskingevær!

„Engelske Joe“ er klar over, at de forskellige Nationer, der ruster paa Kraft, vil være meget interesseret i denne

Opfindelse, kort sagt, at den er en Formue værd. Han giver sine Mænd Ordre til at ledsage sig til Danmark, hvor den gamle Ingeniør nu bor. Danmark? Hvor ligger det? spørger de forundrede, hvorledes er de Indfødte i det Land, og det vigtigste af alt, hvordan er Politiet?

Chefen beroliger dem. Med et lille overlegent Smil fortæller han, at det er det mest fredelige Land paa Jorden, og Politiet er ganske ufarligt.

Heri skulde han nu ikke faa helt Ret, men denne haardkogte Gangster kendte jo heller ikke *Panser-Basse*

Panser-Basse er en af de hyggelige, tykke Betjente, der patuljerer i de smaa Gader i den indre By. Med barsk Godmodighed ordner han alle Dagliglivets smaa Affærer paa sin egen Maade. Aldrig har nogen set ham skrive en Rapport, nej han ordner enhver Sag paa Stedet med en Røffel, en Formaning eller et Smil og smile det kan *Panser-Basse*, han er munter fra Morgen til Aften.

Men han har ogsaa mange Ting at glæde sig til han venter sin Forfremmelse til Inspektionsbetjent, og saa skal hans første Handling være at fri til den kvikke Ekspeditrice i Ismejeriet, hende har han længe sværmet for, men ikke turdet sige det. Han har desuden en Rival, en Bokser, der er hans eneste Uven i Kvarteret.

Panser-Basse bor sammen med sin Ven, der er Nattevagt, de har en hyggelig lille Ungkarlejlighed paa tredie Sal i et af Kvarterets gamle Huse. Deres Nabo er en ung Syerske, Eva, og hendes Broder Poul, en arbejdsløs Mekaniker, samt deres afdøde Søsters lille Pige, Connie Det staar smaat til i det lille Hjem, og en Aften springer den unge Mand i Havnen for at drukne sig, men *Panser-Basse*, der har en forbløffende Evne til at dukke op, hvor der sker noget, redder ham i sidste Øjeblik. Han holder en Formaningstale til den unge Fyr, fortæller ham, at hver Dag har *sin* Chance, og at „Alting er godt for noget“.



Panser-Basse er Børnenes Ven.

Næste Morgen forlader *Panser-Basse* i straalende Humør Hjemmet for at begive sig til sin Overordnede, Politiasistent Brandt. Han er bombesikker paa, at Forfremmelsen venter ham! Da han kommer ned ad Gaden, ser han et stort Opløb, et Barn er kørt over, *Basse* styrter til, faar Opløbet fejlet bort og ser til sin Fortvivlelse, at det er lille Connie, der besvimet ligger i Armene paa den unge elegante Mand, der har kørt hende over. *Basse*, der holder meget af den lille Pige, viser Vej til hendes Hjem. Her kommer Connie hurtigt til sig selv, og Eva smiler taknemligt til den unge Mand, der har præsenteret sig som Ingeniør Erik Schmidt. Han tilbyder hendes Broder, som han kender fra Soldatertjenesten, en Stilling hos sin Onkel og



Carola Merrill.



Lille Connie.

forklarer, at det ikke er noget helt almindeligt Arbejde. Han har et Værksted i sin Villa, og Poul maa blive boende dér, indtil Arbejdet er slut. Da han endvidere føler, at han bør gøre noget for den lille Pige, tilbyder han, at Eva og Connie kan flytte med ud i Villaen, hvor der er Plads nok Saa tager han Afsked, og Eva ser efter ham med store, lykkelige Øjne, han er kommet ind i hendes Tilværelse som den Prins, alle unge Piger drømmer om.

Panser-Basse er imidlertid styrtet hen paa Politistationen, hvor han glad banker paa Politiassistentens Dør.

Politiassistent Brandt er ny i Embedet, og Basse, der har paastaet, at han er en „flinker“ Mand, faar hurtigt det modsatte at føle. Brandt bebrejder Basse, at der aldrig indgaar Rapporter fra ham, han insinuerer, at Basse tager mod Bestikkelse, og han meddeler ham, at han ikke bliver forfremmet foreløbig, men skal forflyttes til et Yderdistrikt. Basse staar som forstenet, saa tager han Bladet fra Munden og siger Politiassistenten sin oprigtige Mening, og den er ikke blid! En lille Hændelse — en Bagatel — bringer ham ud af Fatning, han kommer til at vælte sin Overordnedes Blækhush!! Med et isnende Blik forlanger Politiassistenten, at han indgiver sin Afskedsbegæring. Basse vakler fra Stationen som en slagen Mand, alle hans Fremtidsplaner er styrtet i Grus.

Da er det, at Skæbnen griber ind. De udenlandske Banditter anført af „Engelske Joe“ forsøger deres Kup, de stjæler det lydløse Maskingevær og bortfører Opfinderens Neve, den unge Ingeniør Schmidt. Den gamle Opfinder selv har de saaret haardt, og Poul, den unge Mekaniker, er besvimet efter et Skud i Skulderen Husets andre Beboere, deriblandt Eva, har de bedøvet, men én er undgaaet deres Opmærksomhed lille Connie! Hun er løbet ud af Huset og har gemt sig paa Trinbrættet af en Bil, der holder udenfor Villaen. Da det er Banditternes Vogn, og Connie resolut



Muntre Musikanter.

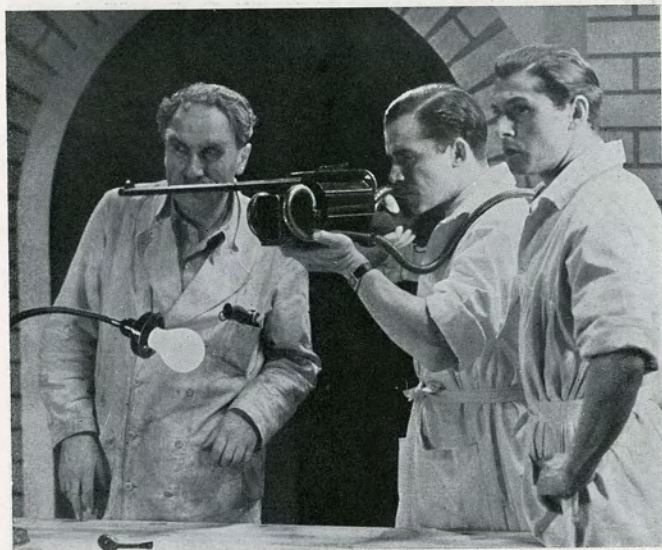
hager sig fast under den hurtige Kørsel, kommer hun uden deres Vidende til deres Tilflugtssted.

Hjemme hos Basse sidder den fortvivlede Eva sammen med Ingeniør Schmidts unge Søster. Efter det første Forhør har Politiet beholdt Poul som mistænkt for Delagtighed i Forbrydelsen. De unge Piger trygler Panser-Basse om Hjælp, og han beslutter at overvinde sin Vrede mod Politiassistenten og opsøge ham

Dette gør han, men uden Resultat! Harmen koger op i den godmodige Betjent. Sammen med sin Ven, den lille Natvægter, beslutter han at tage Sagen i sin egen Haand. Og da Connie, som er styrtet bort fra „Engelske Joe“s Tilflugtssted for at bringe Hjælp til den bortførte Ingeniør, kan



Lis Smed.



Det lydløse Maskingevær demonstreres.

fortælle, hvor Banditterne holder til, starter de to Venner paa deres Cykler de finder hurtigt det ensomt beliggende Hus, hvor Banditterne holder til. Kun bevæbnet med en Politiknippel og en Lommelygte lukker de sig ind i det tilsyneladende tomme Hus Nu følger Begivenhederne Slag i Slag, og efter mange spændende og livsfarlige Situationer lykkes det Panser-Basse at redde sig selv, sin Ven og den unge Ingeniør op paa Husets Tag. Heldigvis har han forinden tilkaldt sine Kammerater pr. Telefon.

Tre store Politibiler fyldt med raske Betjente suser nu frem i sidste Øjeblik. Da 50 Betjente stormer Huset, er det ude med Banditterne, de kæmper bravt, men haabløst! Næste Dag melder alle Landets Aviser, at Politiet har gjort



„Hvorfor hænger du med Hovedet? Du er dog Kvarterets populæreste Mand!“

et godt Kup, og Panser-Basse faar en stor Ducør, som han deler med sine Kammerater.

Politidirektøren finder ogsaa Anledning til at hædre Basse, og da han forlader sin Foresattes Kontor, er det som Inspektionsbetjent . . . Lykkelig gaar Panser-Basse sin vante Runde, han standser ved Ismejeriet og ser sin Rival Bokseren kysse Ekspeditricen mod hendes Vilje. Basse farer ind i Butikken, smider Bokseren ud og frier til Pigen, der henrykt slaar Armene om hans Hals.

Men der er yderligere to unge Par, som finder hinanden, og medens Sommersolen skinner, drager Panser-Basses Venner ud paa Skovtur for at fejre de sidste Dages Helt!

Sangene i „Panserbasse“

Udkommet hos Wilhelm Hansens Musikforlag

Tekst: Carl Viggo Meincke

Musik: Victor Cornelius

Den dejligste Pige i Verden

REFRAIN

Du'r den dej - lig - ste Pi - ge i Ver - den!

Refrain:

Du er den dejligste Pige i Verden —
for dig alle Hjerterne slaar.
Jeg elsker dit Smil og dit solgyldne Haar,
du er som et Barn af den fejreste Vaar.
Du er den dejligste Pige i Verden,
den skønneste Blomst paa min Vej.
Jeg kysser din Mund
i en lykkelig Stund:
Jeg elsker dig —!

Gaardsangervise

Jeg synger om en Pige,
som staar mit Hjerte nær,
men hvergang jeg vil sige,
at jeg har hende kær,
saa staar jeg kun forlegen
og ser paa hendes Dør.
Det er ikke, fordi du er bange,
det er, fordi du ikke tør.

Jeg elsker Havets Strømme,
 naar Bølgen slaar mod Kyst,
 at komme ud at svømme,
 det er min store Lyst;
 men jeg gaar ej i Vandet,
 som andre Mandfolk gør.
 Det er ikke, fordi han er bange,
 det er, fordi han ikke tør.

Aa, jeg er saa glad i Da'

REFRAIN

The musical score is written for voice and piano. It features a treble clef for the voice line and a bass clef for the piano accompaniment. The key signature has one sharp (F#), and the time signature is 3/4. The piano part consists of a simple harmonic accompaniment. The lyrics are written below the voice line.

mf
 Aa, — jeg er saa glad i Da', Li-vet er saa let, Lyk-ken er paa Vej.
 Aa, — jeg er saa glad i Da', Li-vet er saa let, Po-sten er paa Vej.

Aa, jeg er saa glad i Da',
 Livet er saa let, Lykken er paa Vej.
 Aa, jeg er saa glad i Da',
 ih, hvor skal jeg more mig —!
 Jeg har go'e Venner nok,
 se nu bare ham —! Han er som en Bro'r.
 Skønt han er et lille Pjok,
 saa er han i Sandhed stor.
 Jeg elsker min Gerning, det passer mig bedst
 at gøre hver eneste Hverdag til Fest —!
 Jeg føler mig rask, og jeg har det saa godt,
 og jeg synes selv, jeg er flot —!
 Aa, jeg er saa glad i Da',
 Livet er saa let, Lykken er paa Vej.
 Aa, jeg er saa glad i Da',
 hele Verden ler til mig —!